Genesis 9: 1-7

God blessed Noah and his sons, and said to them, "Be fertile and increase, and fill the earth.

The fear and the dread of you shall be upon all the beasts of the earth and upon all the birds of the sky—everything with which the earth is astir—and upon all the fish of the sea; they are given into your hand. Every creature that lives shall be yours to eat;

as with the green grasses, I give you all these.

You must not, however, eat flesh with its life-blood in it.

But for your own life-blood I will require a reckoning: I will require it of every beast; of humankind, too, will I require a reckoning for human life, of everyone for each other! Whoever sheds human blood,

By human [hands] shall that one's blood be shed:

For in the image of God Was humankind made.

Be fertile, then, and increase; abound on the earth and increase on it."

וַיְבֶּרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נָּחַ וְאֶת־בָּגֵיו וַיְּאֹמֶר לָהֶם פְּרָוּ וּרְבָּוּ וֹמַלֹאָוּ אֵת־הַאָרֵץ:

וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּּכֶם ֹיִהְּיֶּה עֻל כָּל־חַיַּת הָאֶׁרֶץ וְעַל כָּל־עְוֹף הַשָּׁמֵיִם בְּכֹל אֲשֶׁׁר תִּרְמְשׁ הָאֲדָמֵה וְּבְּכָל־דְּגֵי הַיֶּם בִּיִדֹכֵם נתּנוּ:

ַּכָּל־רֶרמֶשׁ אֲשֶׁר הוּא־חַׁי לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלֵה כְּיֶרֶק עֵׁשֶׂב נַתָתִּי לַכָם אַת־כָּל:

אַך־בַּשָּׁר בְּנַפְשָׁוֹ דָמָוֹ לָא תֹאַכֵלוּ:

וְאַרָּ אֶת־דִּמְכֶּם לְנִפְּשְׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד כְּל־חַיֶּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרָשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם: שֹׁפֵּךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדֶם דְּמִוֹ יִשְּׁפֵּךְ כֵּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשֶׂה אֶת־הָאָדָם: {o}

Isaiah 45: 18

For thus said the LORD,
The Creator of heaven who alone is God,
Who formed the earth and made it,
Who alone established it—
He did not create it a waste,
But formed it for habitation:
I am the LORD, and there is none else.

ָכִּי כָּה אֶמַר־יְּהֹוָה בּוֹבֵּא הַשְּׁמַיִם הָוּא הָאֱלֹהִים יֹצֵר הָאֶבֶץ וְעִשָּׁהֹ הָוּא כְּוֹנְלָּהּ לֹא־תָהוּ בְרָאֶהּ לָשֶׁבֶת יְצֵרֵהּ אֲנִי יְהֹוֶה וְאִין עָוֹד:

Genesis 2: 15

God settled the Human in the garden of Eden, to till it and tend it.	וַיַּקַּח יְהֹּוָה אֱלֹהָים אֶת־הָאָדֶם וַיַּנְּחֵהוּ בְגַן־עֵּׁדֶן לְעָבְדֶּהּ וּלְשְׁמְרָה:

THE HUMAN BEING AS AN IMAGE OF GOD

Genesis 1,27: And the Lord created the Human Beung in God's Image, in the Imafe of God, God created them; man and women, God Created Them.

Babylonian Talmus Sanhedrin 37A:

Mishna: How were the witnesses made to feel awe-ful in capital punishment caases? They were brought in (and told)...Know that capital cases are nit like monetary cases. In civil suits, a person can make monetary restitution and thereby make atonement; but in capital cases he (the witness) is held responsible for his (the executed person's) blood and the blood of his (potential) descendants until the end of time....For this reason one individual human being was created, to teach that anyoe who destroys a single soul*, Scripture considers him as thugh he had preserved a whole world. And (one human being was created) for the sake of peace among humanity, that proclaim the greatness of the Holy One the Blessed: For a man strikes many coins from one mold and they all resemble one another, but the Supreme King of Kings, the Holy One the Blesses, stamped every human in the stamp of the first human being and yet not one of them is like another. Therefor every person is obligated to say: the world was created for my sake.

*Jerusalem Talmud, Sanhedrin, Chapter 4, Halacha 9, has this text as is. Some Babylonian Talmud texts insert here: of Israel. Some Babylonian Talmud texted insert here: of human being.

[Leviticus, 19, 17]

"Love your neighbor as yourself." Rabbi Akiva says: This is the [fundamental] great principle of the Torah. Ben Azzai says: "This is the book of the generations of the human...in the image of God the human was created" [Genesis, 5.1] is an even greater [more fundamental] principle.

משנה ה

מתני' כּיצד מאיימין את הַעדים על עידֵי נָפָשׁוֹת הָיוּ מַכְנִיסִין אוֹתָן וּמְאַיִּימִין עֲלֵיהֶן שֶׁמָּא תּאֹמְרוּ מאומד וּמִשָּמוּעָה עֵד מִפִּי עֵד וּמְפִּי אָדָם נֶאֱמָן שֶׁמָּא אִי אַתָּם יוֹדְעִין שָׁסוֹפֵנוּ לִבְדּוֹק אֶתְכֶם בִּדְרִישָׁה וּבַחֵקִירָה הַווֹ יוֹדְעִין שֵׁלֹּא כָּדִינֵי מָמוֹנוֹת דִּינֵי נָפָשׁוֹת דִּינֵי מָמוֹנוֹת אָדָם נוֹתֵן מָמוֹן וּמְתָּכַּפֵּר לוֹ דִּינֵי נָפָשׁוֹת דָּמוֹ וְדַם זַרע[י]ותַיו תַּלוּיִין בּוֹ עַד סוֹף הַעוֹלְם שַׁכַּן מָצִינוּ בִּקַיִן שֵׁהָרַג אֶת אֶחָיו שַׁנֵּאֱמַר דָּמֵי אָחִיךָּ צֹעֲקִים אֵינוֹ אוֹמֵר דַּם אָחִיךָּ אֱלָא דְּמֵי אָחִיךְ דָּמוֹ וְדַם זַרְעִ[י]וֹתָיו דֶּבָר אַחֵר דְּמֵי אָחִיךְ שָׁהָיָה דָּמוֹ מוּשְׁלָךְ עַל הָעֵצִים וְעַל הָאֲבָנִים לְפִיכָרְ נָבָרָא אָדָם יִחִידִי לְלַמֵּדְרָּ שַׁכָּל הַמִּאַבֵּד נְפֵשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל מַעֲלֵה עָלָיו הַכָּתוּב כָּאִילוּ אִיבֵּד עוֹלָם מָלֵא וְכָל הַמְקַיֵּים נְפֵשׁ אַחַת ַמִיִּשָּׂרָאֵל מַעֲלֵה עָלָיו הַכָּתוּב כָּאִילוּ קיֵים עוֹלָם מָלֵא וּמפּני שלום הבּריות שלא יאמר אָדָם לַחֲבֵירוֹ אַכָּא גַּדוֹל מֵאָבִיךְ וְשֶׁלֹּא יָהוּ הַמִּינִים אוֹמְרִים הַרְבֵּה רְשׁוּיוֹת בַּשָּׁמַיִם וּלְהַגִּיד גִּדוּלָתוֹ שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא שֶׁאָדָם טוֹבֵעַ כַּמָּה מַטְבְּעוֹת בַּחוֹתָם אֶחָד כּוּלָן דּוֹמִין זֶה לְזֵה וּמֵלֵרְ מַלְכֵי הַמִּלְכִים הַקְּדוֹשׁ בַּרוּרְ הוּא טָבַע כָּל אָדָם בִּחוֹתָמוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן וְאֵין אֶחָד מֵהֶן דּוֹמֶה לַחֲבֵירוֹ לְפִיכָךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיָּיב

לוֹמַר בִּשָּׁבִילִי נִבְרָא הָעוֹלָם

בן הערה	נדרים	פרק תשיעי	רבי אליעזר	פני משה	60	נר
בן הערה	נדרים	פרק תשיעי	רבי אליעזר	פני טשוו	00	

במ" היך עבידת. היכי דמי אלם כל הכתוב להזהיר שלם יכיל החדום רשות אף כמי שלמיט מכני עמיך ראוי לתסור הבקישה והעירה א"ב מ"ץ אך תסחבר שימותל אדם על עלבוט: הזה. ה" מותך כשר וירד הסבין להזך ידו וכי על עלבוט: הזה. ה" מותך כשר וירד הסבין להזך ידו וכי

הורה אור מעלה על הדעם שיקום מידו הורה אור מעלה על הדעם שיקום מידו הדך עבידא הזה מקבוע קופד ובוחת מכינא ליידי והיחוץ ידי השייה על מחכה תהזור ותכחי לידיה, "אודבת ליידע כשון, רבייהי הילחשונה קו דבר הזה כיון של עקיבה אוכר זהר כלל גדול בתורה. "בן עואי " שראל נוף חוד הוא מנוף מו אוכר זה עוד בלל גדול מזה, ניש"יקף מתכירו הואל מנולד ווא. אמר רבו יוידע אנויה " היה של לו דול כוזרה. בכשרים שבא עני על בנולד הוא. אמר רבו יוידע אנויה " היה של לו דול כוזרה. בכשרים מצויה בהוא חד בר עש הוה בעל דיניה עודה המברה עכל היינה מניה הם מלול הם של בעל היינה שלה בס מולדות חוד של הם של בער היינה של היינה עוד של הם של בער היינה של היינה של היינה של הם של בער היינה של היינה של היינה של הם של בער היינה של היי

מנוחה זו יכב מהרכה עבירות:
זה ספר חולדות אחדה של בכירות:
גדול מואהבת לרשך כמון דלא
קדו אלא של רשך ויית סיפאן
הרקד אלא של רשך ויית סיפאן
אותו וראוי שיופר בכנו אדם
הבירו: ברמות אלהים עשה
הבירו: ברמות אלהים עשה
הבירו: ברמות אלהים עשה
כנולד היא. בתמוי אלן פותחין
כנולד היא. בתמוי אלן פותחין

עקבה אומר זה כל גדול בתורה. "כן עואי אומר זה מכל ודל מזה. "אומר זה מה לה אומר זה מל אומר מה אישנית אומר זה מל אומר מדי שמא יעני לא בנולד הוא. אמר רבי זעירא עניות "אא בעי מיתי מידון כך און אתון עם ההוא אוא בעי מיתי מידון כך און אתון נמלייא דערבייא לא מענין קורקמייא דאפותיקי בה. מן יד נפקה קלוומים מן מלכותא דייעול הוא בתה. ומדליה למימיון אתא גבי רב א"ל צילי עלו דו נפשי תחזור. צלי עלוי וחור עלה: נפשי תחזור. צלי עלוי וחור עלה: החברת המובר. המרובר בתומיו לאדם בבתובת

עין משפט היך שכידה כ נר מצוה כמר כפכין הי מהכתה כפכין ה התרה תורה וו מיי פ"ו לועך כמוך מחלים בנתור.

מערותו ויקים רוב המשתה זה סמים מערות ויקים רוב המשתה זה סמים מילח להים זה כל גדול הואר, משם סיפול קרול הקו דכתיע בדמוח הליכים שמה להים שמה להים בשה להוא ובתרובית להכיב והיה ברוב להואר מברובית ביותר בל ברוב להיה ברוב הברוב להואר מברובית הברובית הברובית הברובית להואר מברובית הברובית המשת לברובית הברובית הברובי

מה מהיי פ"ו לתו מהיי פ"ו לתו מהלכת הכופוי עם הלכם י פש"ע וכי י"ד כ" רכח עכי בעיף ע תול בעיף ע תול

ציון
ירושלים
יכן שהי היות
בנן שהי היות
ה בכל ה כל
היב בכל בכל
היב בכל

God spoke to Moses, saying:

Speak to the whole Israelite community and say to them: You shall be holy, for I, your God, am holy. You shall each revere your mother and your father, and keep My sabbaths: I God am your God. Do not turn to idols or make molten gods for yourselves: I God am your God.

When you sacrifice an offering of well-being to God, sacrifice it so that it may be accepted on your behalf. It shall be eaten on the day you sacrifice it, or on the day following; but what is left by the third day must be consumed in fire.

If it should be eaten on the third day, it is an offensive thing, it will not be acceptable.

And one who eats of it shall bear the guilt for having profaned what is sacred to God; that person shall be cut off from kin.

When you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest.

You shall not pick your vineyard bare, or gather the fallen fruit of your vineyard; you shall leave them for the poor and the stranger: I God am your God.

You shall not steal; you shall not deal deceitfully or falsely with one another.

You shall not swear falsely by My name, profaning the name of your God: I am God.

You shall not defraud your fellow [Israelite]. You shall not commit robbery. The wages of a laborer shall not remain with you until morning.

You shall not insult the deaf, or place a stumbling block before the blind. You shall fear your God: I am God.

You shall not render an unfair decision: do not favor the poor or show deference to the rich; judge your kin fairly.

Do not deal basely with members of your people. Do not profit by the blood of your fellow [Israelite]: I am God .

You shall not hate your kinsfolk in your heart. Reprove your kin but incur no guilt on their account. You shall not take vengeance or bear a grudge against members of your people. Love your fellow [Israelite] as yourself: I am God.

ַויְדַבֵּר ה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:

דַּבֵּר אֶל־כְּל־עֲדֶת בְּנִי־יִשְׂרָאֵל וְאָמֵרְתָּ אֲלֵהֶם קדשִׁים תִּהְיֵוּ כִּי קָדְוֹשׁ אֲנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמָּוֹ וְאָבִיוֹ תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֵרוּ אֲנֵי ה אַלֹהיַכָם:

אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֶלִילִּם וַאלֹהֵי מַפַּכָּה לָא תַעֲשָוּ לַכָם אַנִי ה אַלהיכָם:

> וֹכִי תִּזְבְּׁחָוּ זֶבַח שְׁׁלָמִים לַיהֹוֶה לִּרְצֹּנְכֶם תִּזְבַּחָהוּ:

בְּוָוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמְמְּחֲרֶת וְהַנּוֹתֶר עַד־יָוֹם הַשְּלִישִׁי בַּאֲשׁ יִשַּׁרֵף:

וְאָם הֵאָכָּל יֵאָכֵל בַּיָּוֹם הַשְּׁלִישָׁי פָּגָּוּל הָוּא לָא ירצה:

וְאְׂכְלָיוֹ עֲוֹנָוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ ה חִלֵּל וְנִכְרְתֶּה הַנֵּפֶשׁ הַהָוֹא מֵעַמֵּיהָ:

וְבָקֵצְרְכֶם ֹ אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶּׁם לְאׁ תְכַּלֶּה פְּאַת שָׂדְךָּ לִקֹצֵר וֶלֶקֶט קִצִירְךָ לָאׁ תְלֵקֵט:

וְכַרְמְרֶּ לָא תְעוֹבֵּׁל וּפֶּרֶט כַּרְמְךֶּ לָּא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעַזֹב אֹתָם אֲנִי ה אֱלֹהֵיכֶם:

> לָא תִּגְנֶבוּ וְלֹא־תְכַחֲשָׁוּ וְלְא־תְשַׁקְּרָוּ אָישׁ רַעמיתוֹ:

וְלְא־תִשָּׁבְעַוּ בִשְׁמִי לַשֶּׁקֶר וְחִלֵּלְתָּ אֶת־שֵׁם אַלֹהֵיךָ אֵנִי ה:

קארתעשׁק אֶת־רַעָּךָ וְלָא תִגְזֵל לְא־תָלִּין פְּעֵלָת שָׁכֵיר אִתְּךָ עַד־בְּקֶר:

לֹא־תְקַלָּל חֲבֵּשׁ וְלִפְנֵי עוֵּר לָא תִתַּן מִכְשֵׁל ווַרָאתַ מֵּאֵלֹהֵיךָ אֲנִי ה:

לא־תַּעֲשָׂוּ עָּוֶל בַּמִּשְׁפָּט לא־תִּשָּׂא פְנֵי־דָּל וְלָא תֶהְדֵּר פְּנֵי גָדָוֹל בָּצֶדָק תִּשְׁפָּט עַמִיתֶּךְ:

לֹא[ֶ]־תֵּלֶךְ רָׁכִיּלֹ בְּעַׁנֶּׂמִיֹךְ לָא תַעְמִדֹּ עַלְּ־דָּם רֵעֶךְ אָנֵי ה:

לְא־תִשְּׂנָא אֶת־אָחָיף בִּלְּבָבֶרְ הוֹבֶחַ תּוֹכִּיתַ אֶת־עֲמִיתֶּךְ וְלֹא־תִשָּׂא עֶלֶיוֹ חֵטְא: היבים של במולים במולים במולים מולים מ

ּלָא־תִקְּם וְלָא־תִטֹר אֶת־בְּנֵי עַמֶּׂךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ פָמוֹךְ אֲנִי ה:

התגברות על אויבי החיים בימות המשיח

שגשוג מתגבר על עוני

ישעיהו סייר

(יב) בִּי־כִּה וֹ אָמֵר יְהוָה הָנְגִי נֹטֶה־אֵׁלֶיהָ בְּנָהָׁר שָׁלוֹם וּבְנַחָל שׁוֹטֵף בְּבָוֹד גּוֹיֶם וִינַקְתָּבָם עַל־צֵד ֹתִּנָשׁאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ:

ישעיהו ס

- (וֹ) שִּׁפְעַּע גְּמַלִּים תְּכַפַּרְ בְּרֶרֵי מִדְיָן וְעֵיפָּה כֵּלֶם מִשְּׁבֵּא יָבֵאוּ זָהָב וּלְבוֹנָהֹ יִשְּׁאוּ וּתְהַלְּת יְהוֶה יְבַשִּׂרוּ: (ז) כָּל־צָאן קַדָּר ֹיֵקְבְצוּ לֶרְ אֵילֵי נְבָיָוֹת יִשְׁרְתִּוּגָךְ יַעְלִּוּ עַל־רָצוֹן מִזְבְּחָׁי וּבֵית תִּפְאַרְתָּי אָפָאָר:
- (טז) וְיַנֵקְתָּלֹ חֲלֵב גּוֹיִם וְשָׁד מְלָכֵים תִּינֵקִי וְיַדַעַתְּ כִּי אָנִי יְהוָהֹ מְוֹשִׁיעֵׁךְ וְגֹאַלַךְ אָבֶיר יַצִקְב: (יז) תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַּחַת הַבַּרְזַל אָבִיא לָסָף וְתַּחַת הָעַצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאָבָנִים בִּרְזֵל וְשִׂמְתִּי פְקַדְּתַךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשֵׂיִרְ צְּדָקָה:

ישעיהו נייד

(ב) וְשַׂמְתִּי בַּדְכֹד שָׁמְשֹׁתַׁיִּךְ וּשְּׁעֶרָיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדֵּח וְכָל־גָּבוּלֵךְ לְאַבְנִי־חֲפֶץ:

משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות י״ב

(ה) וּבְאוֹתוֹ הַדְּמֵן לֹא יִהְיָה שָׁם לֹא רָעָב וְלֹא מִלְחָמָה. וְלֹא קְנָאָה וְתַּחֲרוּת. שֶׁהַטּוֹבָה תִּהְיֶה מֵשְׁפַּעַת הַרְבֵּה. וְכָל הַמַּעֲדַנִּים מְצוּיִין כֶּעָפָר. וְלֹא יִהְיֶה עֵסְק כָּל הָעוֹלָם אָלָּא לָדַעַת אֶת ה' בִּלְבַד. וּלְפִיכָךְ יִהְיוּ יִשְׂרָאֵל חֲכָמִים גְּדוֹלִים וְיוֹדְעִים דְּבָרִים הַסְּתוּמִים וְיַשִּׂיגוּ דַּעַת בּּוֹרָאָם כְּפִי כֹּחַ הָאָדָם. שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה יא, ט) "כִּי מֶלְאָה הָאָרָץ דַּעָה אֶת ה' כַּמִּיִם לָיָם מְכַסִּים":

התגברות על עושק ואי-שיווין. כולם שווים בפני החוק. איש ואישה שווים

ישעיהר ייא

(ד) וִשְׁפֵּט בְּצֶּדֶקֹ דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישָׁוֹר לְעַנְוַי־אֶרְץ וְהְכָּה־אֶרֶץ בְּשֵׁבָט פִּיוּ וּבְרָוּחַ שְׂפָּתָיו יָמִית רָשֵׁע: (ה) וְהָיָה צֶדְק אַזְוֹר מָתְבִיו וְהָאֵמוּנָה אָזָוֹר חָלָצֵיו:

הרשע בי

(יח) וָהָיֶה בַּיּוֹם־הַהוּאֹ נָאָם־יְהוֹּה תִּקְרָאָי אִישִׁי וְלְא־תִקְרָאִי־לִי עָוֹד בַּעְלִי:

שלום מתגבר על מלחמה

ישעיהו בי

(ד) וּשָׁפַּטֹ בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתֹּוּ חַרְבוֹתָּם לְאִתִּים וַחָנִיתְוֹתֵיהֶם ֹ לְמַזְמֵרֹוֹת לֹא־יִשָּׁא גָּוֹי אֶל־גּוֹי חֶׁרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחָנִיתְוֹתֵיהֶם ֹ לְמַזְמֵרֹוֹת לֹא־יִשָּׂא גָּוֹי אֶל־גּוֹי חֶׁרְבוֹתְׁם לְאִתִּים וַחָנִיתְוֹתִיהֶם ֹ לְמַזְמֵרֹוֹת לֹא־יִשָּׂא גָּוֹי אֶל־גּוֹי חֶׁרְבוֹתְם לְאִתִּים וַחְנִיתְוֹתִיהֶם לְמַזְמֵרֹוֹת לֹא־יִשָּׁא גָּוֹי אֶל־גּוֹי חָרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחְנִיתְוֹתִיהֶם לְמַזְמֵרֹוֹת לֹא־יִשָּׂא גָּוֹי אֶל־גּוֹי חָרְבוֹתְם בְּיִם וְכִּתְּתֹּוֹת לַמִּים בְּבִּים וְכִתְּלֹבוֹי חָרְבוֹתְם לְאִתִּים וֹחָנִיתְּוֹתְיהָם לְמַזְמֵּרוֹת לֹא־יִשָּׂא גָּוֹי אֶל־גּוֹי

מיכה די

(ג) וְשָׁפָּט בֵּין עַמִּים רַבְּּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיֶם עָצָאָים עַד־רָחֲוֹק וְכִתְּתֹּוּ חַרְבֹתֵיהָם לְאָתִּים וַחָנִיתְתֵיהָם לְמַזְמֵרוֹת לְא־יִשְאוֹּ גָּוֹי אֶל־־ גוֹי סָׁרָב וְלֹא־יִלְמְדָּוּן עַוֹֹד מְלְחָמֵה: (ד) וְיָשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת נָּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנֶתָוֹ וְאֵין מָחֲרֵיד כִּי־קִי יְהוֶה צְּבָאוֹת דְּבֵּר:

ריפוי מתגבר על חולי

ישעיהו לייה

(ה) אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עָוֹרֶים וְאָזְנֵי חַרְשִׁים תִּפָּתַחְנָה: (ו) אָז יְדֵלָּג כָּאַיֶּל פָּפַּׁחַ וְתָרָן לְשְׁוֹן אָלֵּם כִּי־נִבְקְעָוּ בַּמִּדְבָּר` מַׁיִם וּנְחָלִים בָּעַרָבָה:

התגברות על מוות והארכת חיים

ישעיהו כייה

(פ) בָּלֶע הַפָּוֹוֶת ֹ לָנֶצַח וּמֶהָה אָדֹנֵי יְהוָה דְּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנֵים וְחָרְפָּת עַמֹּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרְץ כִּי יְהוָה דְּבְּר: (פּ)

ישעיהו ס״ד

(כ) לא־יָהְיָּה מִשָּׁם עוֹד עָוּל יָמִים וְזָלַן אֲשֶׁר לְא־יְמֵלֶא אָת־יָמֵיו כִּי הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה' יָמוּת וְהַחוֹטָא בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יְקַלְּל:

ישעיהו כייר

(ס) יָחְיָּוּ מֵלֶּנִיךּ נְבַלָּתָּי יְקּוּמֶוּן הָלִּיצוּ וְרַנְּנֹוּ שֹׁכְנֵי עָפָּר כִּי טֵל אוֹרֹת טַלְּךְ וָאָרֶץ רְפָּאִים תַּפִּיל: (ס)